

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ιθ' (19)

Ἑμμελὴς ἀπαγγελία εἰς τὸ κλιτὸν ὕψος

Επακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Εξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

Μνησθεῖη πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλὴν σου πληρώσαι.

Αγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου· νῦν ἔγνω, ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ.
Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.
Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

ψαλμὸς κ' (20)

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ἔτι προέφθασας αὐτὸν ἐν εὐλογίαις χρηστότητας, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

Ἔτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ἔτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἔλεει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὗροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ἔτι θήσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτούς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ἔτι ἐκλιναν εἰς σὲ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ἔτι θήσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοιπίοις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ἁγίος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἁγίε, ἐπίσχεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνοματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

᾿Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾿Αμήν.

τροπάρια

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί...

᾿Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

᾿Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

᾿Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

᾿Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

᾿Οτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾿Αμήν. ᾿Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

᾿Αμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι
ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

ψαλμὸς λζ' (37)

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς
ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσπερ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζω ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν
ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὥσπερ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσπερ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὥσπερ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλοῶρήμōνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἑτοιμος, καὶ ἡ ἀλγῆδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμὲ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με

ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ' (62)

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῇσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στόματος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιᾶσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἁλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινέθήσεται πᾶς ὁ ὁμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος,

ἐν νεκροῖς ἐλευθερός.

Ῥοσεῖ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μή τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια· ἡ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι·

Μή διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ·

Μή γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη·

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἰνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·

Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὕψωθείς δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολὰ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω

τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἔσμεν.

Ἀνθρωπος ὥσεί χορτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσεί ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάντα

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασιν τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις

τοὺς ἐχθροὺς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ** νῦν...

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μεγάλη

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ αἰ Παρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰς τὸν Νυμφῶνα

ἥχος πλ.δ'

Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματα σου ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἄλληλούϊα. (γ')

Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.
Ἄλληλούϊα. (γ')

Ζῆλος λήφεται λαὸν ἀπαίδευτον καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους ἔδεται.
Ἄλληλούϊα. (γ')

Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε, πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.
Ἄλληλούϊα. (γ')

τροπάριο

Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῇς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῇς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῇς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. ἀργῶς

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. συντόμως

Γεωργίου Πρωγάχη Κωνσταντίνου Πρίγγου

Καθίσματα

ἥχος δ'

Τὸν Νυμφίον ἀδελφοὶ ἀγαπήσωμεν, τὰς λαμπάδας ἑαυτῶν εὐτρεπίσωμεν, ἐν ἀρεταῖς ἐκλάμποντες καὶ πίστει ὀρθῇ, ἵνα ὡς αἱ φρόνιμοι, τοῦ Κυρίου παρθένοι, ἔτοιμοι εἰσέλθωμεν, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους· ὁ γὰρ Νυμφίος δῶρον ὡς Θεός, πᾶσι παρέχει τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

ἥχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Βουλευτήριον Σωτήρ, παρανομίας κατὰ σοῦ, Ἱερεῖς καὶ Γραμματεῖς, φθόνῳ ἀθροίσαντες δεινῶς, εἰς προδοσίαν ἐκίνησαν τὸν Ἰούδαν· ὅθεν ἀναιδιῶς, ἐξεπορεύετο, ἐλάλει κατὰ σοῦ, τοῖς παρανόμοις λαοῖς. Τί μοι φησὶ παρέχετε, ἀγῶν ὑμῖν αὐτὸν παραδώσω εἰς χεῖρας ὑμῶν; Τῆς κατακρίσεως τούτου ῥῦσαι, Κύριε τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἥχος πλ.δ'

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ Ἰούδας τῇ γνώμῃ φιλαργυρεῖ, κατὰ τοῦ Διδασκάλου ὁ δυσμενής, κινεῖται βουλευέται, μελετᾷ τὴν παράδοσιν, τοῦ φωτὸς ἐκπύπτει, τὸ σκότος δεχόμενος, συμφωνεῖ τὴν πρᾶσιν, πωλεῖ τὸν ἀτίμητον· ὅθεν καὶ ἀγχόνην, ἀμοιβὴν ὣν περ ἔδρα, εὐρίσκει ὁ ἄθλιος, καὶ ἐπώδυνον θάνατον. Τῆς αὐτοῦ ἡμᾶς λύτρωσαι, μερίδος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὸ ἄχραντον πάθος σου.

ἀρχὸν εἰρημολογιὸν Γρηγορίου Πρωτοφάλτου

Εὐαγγέλιον τοῦ ὁρθρου

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 22:15-23:39

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συμβούλιον ἔλαβον οἱ Φαρισαῖοι κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. ¹⁶καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητάς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἑρῳδιανῶν λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπου· ¹⁷εἰπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ· ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι ἢ οὐ· ¹⁸γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοὺς τὴν πονηρίαν αὐτῶν εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί· ¹⁹ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. ²⁰καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή· ²¹λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος· τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ. ²²καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν, καὶ ἀφέντες αὐτὸν ἀπῆλθον. ²³Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον αὐτῷ Σαδδουκαῖοι, οἱ λέγοντες μὴ εἶναι ἀνάστασιν, καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν ²⁴λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωσῆς εἶπεν, ἐάν τις ἀποθάνῃ μὴ ἔχων τέκνα, ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀναστήσει σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ²⁵ἦσαν δὲ παρ' ἡμῖν ἑπτὰ ἀδελφοί· καὶ ὁ πρῶτος γαμήσας ἐτελεύτησε, καὶ μὴ ἔχων σπέρμα ἀφῆκε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· ²⁶ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος καὶ ὁ τρίτος, ἕως τῶν ἑπτὰ. ²⁷Ὑστερον δὲ πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ²⁸ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος τῶν ἑπτὰ ἔσται ἡ γυνή· πάντες γὰρ ἔσχον αὐτήν. ²⁹ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς· Πλανᾶσθε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ· ³⁰ἐν γὰρ τῇ ἀναστάσει οὔτε γαμοῦσιν οὔτε ἐκγαμίζονται, ἀλλ' ὥς ἄγγελοι Θεοῦ ἐν οὐρανῷ εἰσι. ³¹περὶ δὲ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν οὐκ ἀνέγνωτε τὸ ῥηθὲν ὑμῖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λέγοντος, ³²ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων. ³³καὶ ἀκούσαντες οἱ ὄχλοι ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ. ³⁴Οἱ δὲ Φαρισαῖοι ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, ³⁵καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν, νομικὸς, πειράζων αὐτόν καὶ λέγων· ³⁶Διδάσκαλε, ποία ἐντολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ· ³⁷ὁ δὲ Ἰησοὺς ἔφη αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ σου καὶ

ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου καὶ ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· ³⁸αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ μεγάλη ἐντολὴ.
³⁹δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. ⁴⁰ἐν ταύταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται κρέμονται. ⁴¹Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρισαίων ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς ⁴²λέγων· Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱὸς ἐστι; λέγουσιν αὐτῷ· Τοῦ Δαυὶδ. ⁴³λέγει αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαυὶδ ἐν Πνεύματι Κύριον καλεῖ αὐτὸν λέγων, ⁴⁴εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; ⁴⁵εἰ οὖν Δαυὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; ⁴⁶καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον, οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι. ¹Τότε ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς ὄχλοις καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ²λέγων· Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι. ³πάντα οὖν ὅσα ἐὰν εἴπωσιν ὑμῖν τηρεῖν, τηρεῖτε καὶ ποιεῖτε, κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε· λέγουσι γάρ, καὶ οὐ ποιοῦσι. ⁴δεσμεύουσιν γὰρ φορτία βαρέα καὶ ἐπιτιθέασιν ἐπὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνθρώπων, τῷ δὲ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ θέλουσι κινῆσαι αὐτά. ⁵πάντα δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν ποιοῦσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις, πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα τῶν ἱματίων αὐτῶν, ⁶φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δείπνοις καὶ τὰς πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς ⁷καὶ τοὺς ἀσπασμούς ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ῥαββί ῥαββί. ⁸ὑμεῖς δὲ μὴ κληθῆτε ῥαββί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. ⁹καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γάρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ¹⁰μηδὲ κληθῆτε καθηγηταί· εἷς γάρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ καθηγητής, ὁ Χριστός. ¹¹ὁ δὲ μεῖζων ὑμῶν ἐστὶ αὐτῶν διάκονος. ¹²ὅστις δὲ ὑψώσει ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὅστις ταπεινώσει ἑαυτὸν ὑψωθήσεται. ¹³Οὐαὶ δὲ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν καὶ προφάσει μακρὰ προσευχόμενοι· διὰ τοῦτο λήψεσθε περισσότερον κρίμα. ¹⁴Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι κλείετε τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων· ὑμεῖς γὰρ οὐκ εἰσέρχεσθε, οὐδὲ τοὺς εἰσερχομένους ἀφίετε εἰσελθεῖν. ¹⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον, καὶ ὅταν γένηται, ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν. ¹⁶Οὐαὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ λέγοντες· ὃς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ ναῷ, οὐδὲν ἐστὶν, ὃς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ χρυσῷ τοῦ ναοῦ ὀφείλει. ¹⁷μωροὶ καὶ τυφλοί! τίς γὰρ μεῖζων ἐστίν, ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ναὸς ὁ ἀγιάζων τὸν χρυσόν; ¹⁸καὶ· ὃς ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ, οὐδὲν ἐστὶν, ὃς δ' ἂν ὁμόσῃ ἐν τῷ δώρῳ τῷ ἐπάνω αὐτοῦ, ὀφείλει. ¹⁹μωροὶ καὶ τυφλοί! τί γὰρ μεῖζων, τὸ δῶρον ἢ τὸ θυσιαστήριον τὸ ἀγιάζων τὸ δῶρον; ²⁰ὁ οὖν ὁμόσας ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐπάνω αὐτοῦ· ²¹καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ ναῷ ὁμνύει ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κατοικήσαντι αὐτόν· ²²καὶ ὁ ὁμόσας ἐν τῷ οὐρανῷ ὁμνύει ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῷ καθημένῳ ἐπάνω αὐτοῦ. ²³Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἥδύοσμον καὶ τὸ ἄνηθον καὶ τὸ κύμινον, καὶ ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τοῦ νόμου, τὴν κρίσιν καὶ τὸν ἔλεον καὶ τὴν πίστιν· ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι καὶ κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. ²⁴ὁδηγοὶ τυφλοί, οἱ διυλίζοντες τὸν κώνωπα, τὴν δὲ κάμηλον καταπίνοντες!

²⁵Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι καθαρίζετε τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ἐξ ἄρπαγῆς καὶ ἀδικίας. ²⁶Φαρισαῖε τυφλέ, καθάρισον πρῶτον τὸ ἐντὸς τοῦ ποτηρίου καὶ τῆς παροψίδος, ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρὸν. ²⁷Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὁστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας. ²⁸οὕτω καὶ ὑμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ἐστε ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας. ²⁹Οὐαὶ ὑμῖν, γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ὑποκριταί, ὅτι οἰκοδομεῖτε τοὺς τάφους τῶν προφητῶν καὶ κοσμεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν δικαίων, ³⁰καὶ λέγετε· εἰ ἤμεν ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ἡμῶν, οὐκ ἂν ἤμεν κοινωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν. ³¹ὥστε μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς ὅτι υἱοὶ ἐστε τῶν φονευσάντων τοὺς προφήτας. ³²καὶ ὑμεῖς πληρώσατε τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν. ³³ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν! πῶς φύγητε ἀπὸ τῆς κρίσεως τῆς γεέννης; ³⁴διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς προφήτας καὶ σοφοὺς καὶ γραμματεῖς, καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, ³⁵ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον ἐκχυνόμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν ἐφονεύσατε μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου. ³⁶ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν γενεὰν ταύτην. ³⁷Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτεννύουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν! ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις ἐπισυνάγει τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε. ³⁸ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. ³⁹λέγω γὰρ ὑμῖν, οὐ μὴ με ἴδῃτε ἀπ' ἄρτι ἕως ἂν εἴπητε, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀδύνατα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὁστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ᾗθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Συναπτὴ μικρά

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς...	Ἀμήν.

Κοντάκιον

ἦχος β'

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Οἶκος

Τί ῥαθυμεῖς, ἀθλία ψυχὴ μου; τί φαντάζῃ ἀκαίρως μερίμνας ἀφελεῖς; τί ἀσχολεῖς πρὸς τὰ ῥέοντα; ἐσχάτη ὥρα ἐστὶν ἀπ' ἄρτι, καὶ χωρίζεσθαι μέλλομεν τῶν ἐνταῦθα, ἕως καιρὸν κεκτημένη, ἀνάνηψον κράζουσα· Ἡμάρτηκά σοι Σωτὴρ μου, μὴ ἐκκόψῃς με, ὥσπερ τὴν ἀκαρπον συκῆν, ἀλλ' ὡς εὐσπλαγχνός Χριστέ, κατοικτείρησον, φόβῳ κραυγάζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῇ ιδ' τοῦ αὐτοῦ μηνός μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου.

στίχοι

Τιμῷ τὸν Ἀρίσταρχον ὡς ἀριστεά,
Καλῶς ἀριστεύσαντα μέχρι καὶ ξίφους.

Ποῦ δὴ μετέστης, ὡς ἀπετμήθης, Πούδης;
Ποῦ δὴ μετέστην, ἢ πρὸς ἀφθαρτον κλέος;

Τρυφὴν Τρόφιμος οὐρανοῦ ποθῶν ἄκρως,
Τροφή προσῆχται τῷ τεθηγμένῳ ξίφει.

Τῇ δεκάτῃ δὲ μαθηταὶ ἀπῆραν καὶ γε τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀρδαλίωνος τοῦ Μίμου.

στίχοι

Νῦν Μῆμος ὄντως Ἀρδαλίων ἢ πάλαι.

Μιμούμενος γὰρ μάρτυρας, τὸ πῦρ στέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θωμαΐδος.

στίχοι

Αἰῶνος ἦρας τοῦδε τὴν Θωμαΐδα,

Τὸ τῆς Γραφῆς, μέλλοντος αἰῶνος πάτερ.

Τῇ ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ, τῆς τῶν δέκα Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ
εὐαγγελίου, μνεῖαν ποιούμεθα.

στίχοι

Τρίτῃ μεγίστῃ Παρθένους δέκα φέρει,

Νίκην φερούσας ἀδεκάστου Δεσπότου.

Ἄλλ' ὦ Νυμφίε Χριστέ, μετὰ τῶν φρονίμων ἡμᾶς συναρίθμησον Παρθένων, καὶ τῇ ἐκλεκτῇ
σου σύνταξον ποίμνῃ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Διῶδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Τρίτῃ τε

Ποίημα Κοσμᾶ μοναχοῦ

Ῥῶδὴ η' - ἤχος β'

«Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥαθυμίαν, ἄπωθεν ἡμῶν, βαλλώμεθα, καὶ φαιδραῖς ταῖς λαμπάσι, τῷ ἀθανάτῳ Νυμφίῳ Χριστῷ, ὕμνοις συναντήσωμεν· Εὐλογεῖτε βοῶντες, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον.

Ἰκανούσθω, τὸ κοινωνικόν, ψυχῆς ἡμῶν ἔλαιον ἐν ἀγγείοις, ὅπως ἐπάθλων μὴ θέντες καιρὸν ἐμπορίας, ψάλλωμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ τάλαντον, ὅσοι πρὸς Θεοῦ, ἐδέξασθε ἰσοδύναμον χάριν, ἐπικουρίᾳ τοῦ δόντος Χριστοῦ, αὐξήσατε ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

«Τῷ δόγματι, τῷ τυραννικῷ, οἱ ὅσοι τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν ὠμολόγουν ψάλλοντες· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον».

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ῥῶδὴ θ' - ἤχος β'

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὕμνοῦμεν, παναγία Παρθένε». (β')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς Μαθηταῖς ὁ ἀγαθός, γρηγορεῖτε ἔφησας· ἡ γὰρ ὥρα ἤξει ὁ Κύριος, ἀποδοῦναι ἐκάστω.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου φρικτῇ, παρουσίᾳ Δέσποτα, δεξιῶς προβάτοις με σύνταξον, τῶν πταισμάτων, παριδῶν μου τὰ πλήθη.

Καταβασία

«Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χαρὰν τῷ Κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὕμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε».

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου - Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου

Ἑξαποστειλάριον

ἤχος γ'

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω, Σωτήρ μου κεκοσμημένον, καὶ ἔνδυμα οὐκ ἔχω, ἵνα εἰσέλθω ἐν αὐτῷ, λάμπρυνόν μου τὴν στολὴν τῆς ψυχῆς, φωτοδότα, καὶ σῶσόν με. (γ')

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἦχος α'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ](#)

[Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

στιχολογία

[ἰδιόμελα](#)

ἦχος ᾠ Πα

Θεοφάνης Βατοπαιδινός*

ΠΑ

Α ι νει ει τε αυ τον η λι ος και σε λη η νη αι

νει ει τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως π q

ΠΑ

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων αι

και το υ υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων αι

νε σα τωσαν το ο νομα Κυ ρι ι ου π q

ΠΑ

Ο τι αυ τος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ το ος

ε νε τει λα το και ε κτι σθησαν π q

^{ΠΑ}
Ε στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να ^Δ και εις τον αι

ω να του αι ω ω νος ^Δ προ ο σταγμα ε θε το και ου πα

ρε λευ σε ται ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Α ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης ^Δ δρα κον τες και

πα σαι α βυσσοι ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Π υρ χα λα ζα χι ων κρυ στα λος πνευ μα κα ται γι ι

δος ^Δ τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Τ α ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ^Δ ξυ λα καρ πο

φο ο ρα και πασαι κε δροι ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Τ α θη ρι α και πα αν τα τα κτη η νη ^Δ ερ πε τα

ΜΕΛ ΠΑ
και πε τει ναα πτε ρω τα π q

ΠΑ
Β α σι λεις της γης και παν τες λα οι Δ αρ χον τες και

παν τες κρι ται αι γης π q

ΠΑ
Ν ε α νι σκοι και παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι με τα νε

ο τε ε ρων Δ αι νε σα τω σαν το ο νομα Κυ ρι ι

ου Δ ο τι υ ψω ω θη το ο νομα αυ του ου μο ο

π q
νου

ΠΑ
Η ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και ου

ρα νου Δ και υ ψω σει κε ε ρας λα ου αυ του π q

Υ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του Δ τοις υι οις Ισραηλ

λα ωεγ γι ζοντι αυ τω ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Α σα τε τω Κυ ρι ι ω α α σμα και νον ^Α

η αι νεσις αυτου εν εκκλη σι ι α ο σι ι ων ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Ε υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι

αυ τον ^Α και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθωσαν ε πι

τω βασι λει αυτων ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Α ι νε σα τωσαντο ο νο μα αυ του ου εν χο ρω ^Α

εν τυμ πα ανω και ψαλ τη ρι ι ω ψαλ λα τωσαν αυ τω ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Ο τι ευ δο χει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του ^Α και

υ ψω ω ω σει πρα εις ενσωτη ρι α ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Κ αυ χη η σονται ο σι οι εν δο ξη ^Α και α γα αλ λι

α σονται ε πι των κοι των αυτων ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Α ι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυ γι αυ των ^Α

και ρο μ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυτων ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σι ^Α ε

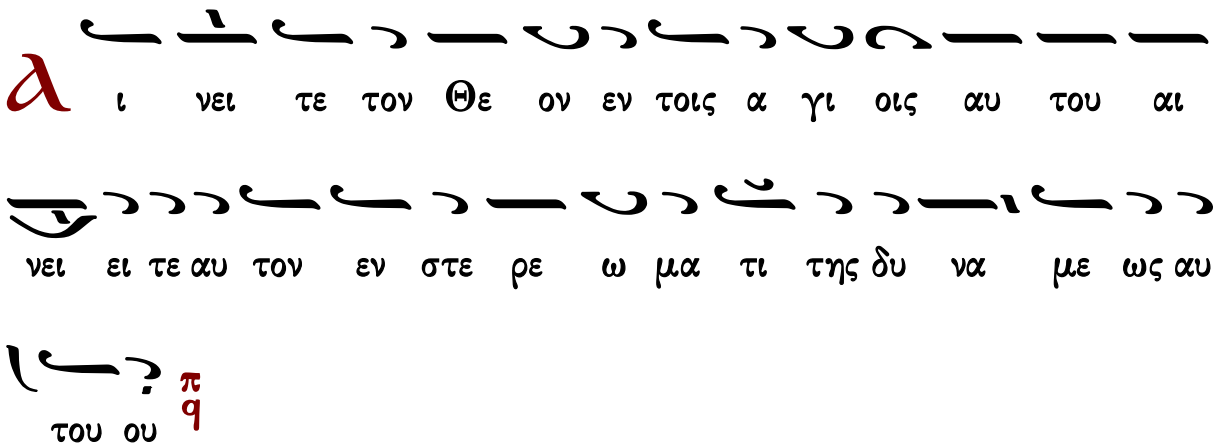
^{ΜΕΛ} ^{ΠΑ}
λε γμους εν ταις λα οις ^{π ρ}

^{ΠΑ} ^ρ
Τ ου δη σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε δαις ^Α και τους εν

δο ο ξους αυτων εν χει ρο πε δαις σι δη ραις ^{π ρ}

^{ΠΑ}
Τ ου ποι η σαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον ^Α δο ξα

αυ τη ε ε σται πα σι τοις ο σι οις αυ του ^{π ρ}

ἰδιόμελα

ἦχος α'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; ἔὰν γὰρ τολμήσω συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτὼν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν ἀγγέλων, καθάρισον Κύριε, τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς μου καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗτῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ. τὸ ἴδιο ✠

ἦχος β'

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ. Ὁ τῇ ψυχῆς ῥαθυμία νυστάζας, οὐ κέκτημαι Νυμφίε Χριστέ, καιομένην λαμπάδα τὴν ἐξ ἀρετῶν, καὶ νεάνισιν ὁμοιώθην μωραῖς, ἐν καιρῷ τῆς ἐργασίας ῥεμβόμενος, τὰ σπλάγχνα τῶν οἰκτιρμῶν σου, μὴ κλείσης μοι Δέσποτα, ἀλλ' ἐκτινάξας μου τὸν ζοφερὸν ὕπνον ἐξανάστησον, καὶ ταῖς φρονίμοις συνεισάγαγε Παρθένοις, εἰς νυμφῶνα τὸν σόν, ὅπου ἦχος καθαρὸς ἐορταζόντων, καὶ βοώντων ἀπαύστως· Κύριε δόξα σοι.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. τὸ ἴδιο ✠

ἦχος δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον, τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχή, μὴ κρύπτε λόγον Θεοῦ, κατὰγγελλε τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ἵνα πλεονάζουσα τὸ χάρισμα, εἰσέλθης, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου.

[Παναγιώτη Κηλτζανίδη](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεος σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματα σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Παράσχου, Κύριε.

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρμῶν καὶ φιλανθρωπί-ας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σφῆζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰς τὸν στίχον

ἤχος πλ.β'

Δεῦτε πιστοί, ἐπεργασώμεθα προθύμως τῷ Δεσπότη· νέμει γὰρ τοῖς δούλοις τὸν πλοῦτον, καὶ ἀναλόγως ἕκαστος, πολυπλασιάζωμεν, τὸ τῆς χάριτος τάλαντον. Ὁ μὲν σοφίαν κομιεῖτω, δι' ἔργων ἀγαθῶν. Ὁ δὲ λειτουργίαν λαμπρότητος ἐπιτελείσθω, κοινωνεῖτω δὲ τοῦ λόγου, πιστος τῷ ἀμύητῳ, καὶ σκορπιζέτω τὸν πλοῦτον, πένησιν ἄλλος· οὕτω γὰρ τὸ δάνειον πολυπλασιάζομεν, καὶ ὡς οἰκονόμοι πιστοὶ τῆς χάριτος, δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιωθῶμεν, αὐτῆς ἡμᾶς καταξίωσον, Χριστε ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἔλεους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν· Ἐφρανθείημεν ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακὰ.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὅταν ἔλθῃς ἐν δόξῃ μετ' Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, καὶ καθίσῃς ἐν θρόνῳ Ἰησοῦ διακρίσεως, μὴ με Ποιμὴν ἀγαθὴ διαχωρίσης· ὁδοὺς δεξιᾶς γὰρ οἶδας, διεστραμμέναι δὲ εἰσὶν αἱ εὐώνυμοι· μὴ οὖν ἐρίφοις με, τὸν τραχὺν τῇ ἁμαρτίᾳ συναπολέσης· ἀλλὰ τοῖς ἐκ δεξιῶν, συναριθμήσας προβάτοις, σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,

καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Ὁ Νυμφίος ὁ κάλλει ὥραϊος, παρὰ πάντας ἀνθρώπους, ὁ συγκαλέσας ἡμᾶς, πρὸς ἐστίαισιν πνευματικῇ τοῦ νυμφῶνός σου, τὴν δυσείμονά μου μορφὴν, τῶν πταισμάτων ἀπαμφιάσον, τῇ μεθέξει τῶν παθημάτων σου, καὶ στολὴν δόξης κοσμήσας, τῆς σῆς ὡραιότητος, δαιτυμόνα φαιδρὸν ἀνάδειξον, τῆς βασιλείας σου ὡς εὖσπλαγχνος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰδοὺ σοι τὸ τάλαντον, ὁ Δεσπότης ἐμπιστεύει ψυχὴ μου, φόβῳ δέξαι τὸ χάρισμα, δάνεισαι τῷ δεδωκότι, διάδος πτωχοῖς, καὶ κτῆσαι φίλον τὸν Κύριον, ἵνα στῆς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ ἐν δόξῃ, καὶ ἀκούσης μακαρίας φωνῆς. Εἴσελθε δοῦλε, εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου. Αὐτῆς ἀξίωσόν με, Σωτὴρ τὸν πλανηθέντα, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

[Παναγιώτη Κηλτζανίδη](#)

[Γεωργίου Βιολάκη](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν

σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Τὰ ἄνω ζητῶν

ἦχος β΄

Τὴν ὥραν, ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα καὶ τὴν ἐκκοπὴν τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον φιλοπόνως ἔργασαι, ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἐπουράνιε βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον, τὴν πίστιν στήριζον, τὰ ἔθνη πράνον, τὸν κόσμον εἰρήνευσον, τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν (μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον, τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἑξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἀμήν.

εὐχὴ ἁγίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς. Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ. Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με. (ιβ')

καὶ πάλιν

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρί. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.
Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων
ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόanthropos
καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης - Λουκᾶς Λουκᾶ
Δημήτριος Παπαδόπουλος

BIBΛΙΟΘΗΚΗ

Εἰς τὸν Νυμφῶνα
Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος λ ϝ ϛ Ϟ

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Ἑσπερινός, 1909 σ.195#

α μη η η ην ϝ

ε κ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Ἀλληλούια ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

A α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α αλ λη η η η λου ου ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι α

Α α αλ λη η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

Α α α λ η η η λου ου ι ι ι α

A α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι α

A α α λ η η η λου ου ου ι ι ι ι

α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὲς μὲν ἄργῳς, ἅπαξ δὲ συντόμῳς

Ἦχος λ π ς Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.196#

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ μ φι ι

ο ο ο ος ε ε ε ρ χε ε ε ε ρ χε ε ται

αι αι αι αι αι αι αι αι ε ε ε εν τω ω με ε

ε ε ε ε ε σω ω ω ω ω ω ω τη η η

η ης νυ υ υ υ τη ης νυ υ κτος και μα

κα α α α α α α ρι ο ο ο ο ος ο

δου ου ου ου λο ο ος ον ευ ρη η η η η η η

η σει ει ει γρη η η η γο ο ο ρου ου ου λου

γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να α ξι ο ο ο ος

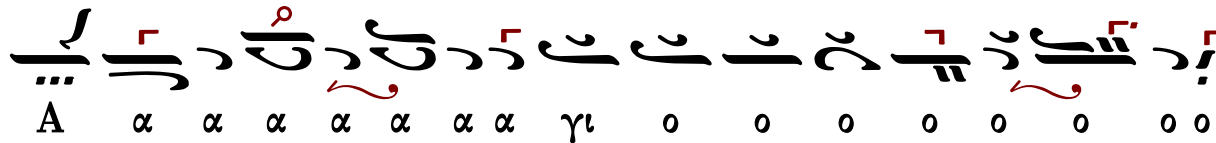
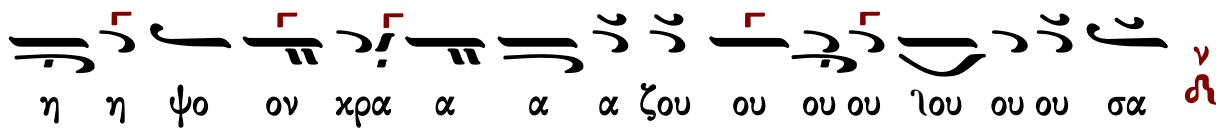
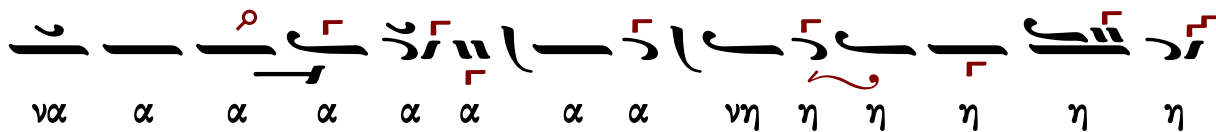
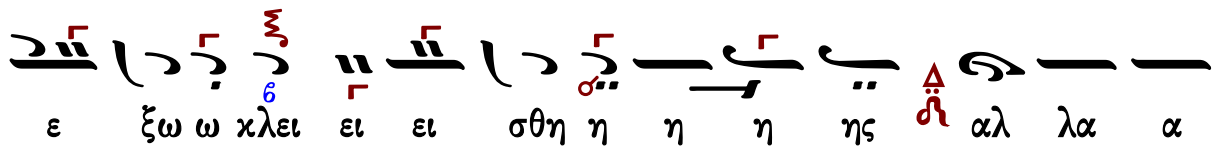
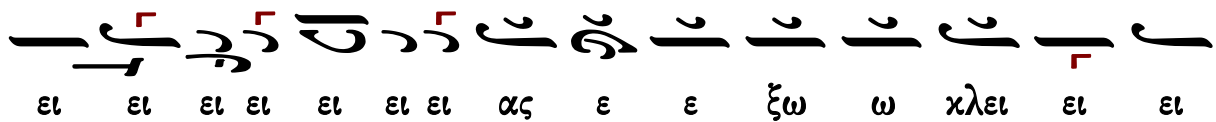
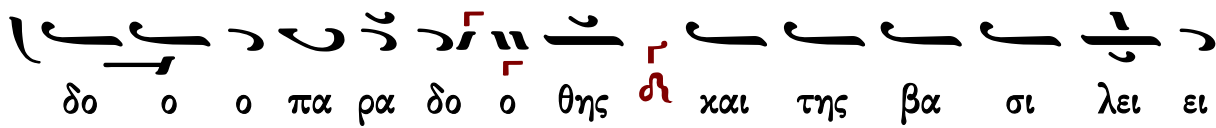
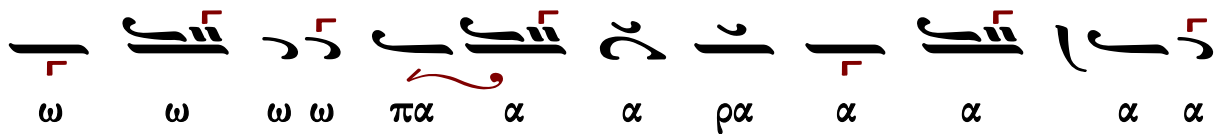
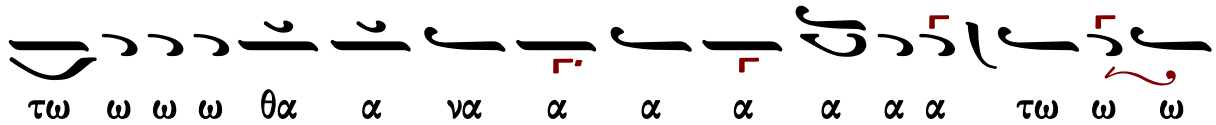
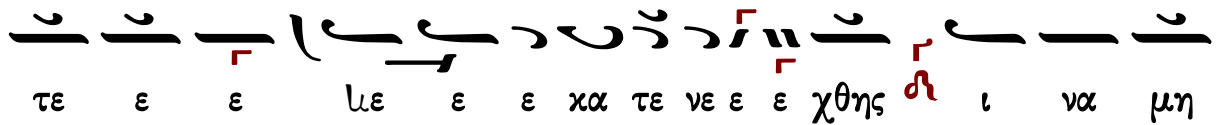
δε ε πα α α α α α α α λι ι ι ιν

ον ευ ρη η η η η η η η η σει ει ρα α θυ υ

υ μου ου ου λου ρα θυ μου ου ου ουν τα α βλε πε ου

ου ου ουν ψυ υ χη η η η η η η η μου ου ου

ου μη τω υ υ υ υ υ υ υ υ πνω ω κα α α

Α α α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος Α γι ι ι ο ος ει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ε ο ο ο

ο ος ει ο Θε ο ος η η μω ω ω ω ων [πρε

σβει αις του Προ οδρο ο ο ο ο ο ο ο μου]

σω ω ω σο ον η η η η μας

*

τὸ δεύτερον:

- Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου ἢ ὁσίου ἢ ἀθλοφόρου ἢ ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.
- Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἀ' ὕμνος.
- Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος π δὲ

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.200#

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω τη ης

Ἄμην.

ἁλληλοῦια, μέλος ἀρχαῖον

μέλος ἀρχαῖον

ᾠχος λ ρι Νη

Μουσικὴ Συλλογὴ
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.194#

Α ια α α α αλ λη η η η η η η η η

η η η η η η η ιη η η η η λου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ρι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α ια α α α α α α α α

α α α α α α ια α α α α α Αλ λη

λου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ιου ου ου ου ου

ου η ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α
 α α α α ια α α α α α α α α α α
 ια α α α α α α α α α α α α α α
 α Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ια α α α
 α η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης [ἐπιστροφή](#) Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ ϝι —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

Α μη η η η η
 Ε κ νυχ τος ορ θρι ζει το πνευ μα μου προς σε ο Θε

ος δι ο τι φως τα προσ τα γμα τα σου ε πι τη ης

γης

Ἀλληλούια ἄργόν, μέλος ἀρχαῖον

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

ι και ο συ νην μα θε τε οι ε νοι κου

ουν τες ε πι ι τη η ης γης

α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ζ η λος λη ψε ται λα ον α παι δευ τον και νυν

πυρ τους υ πε ναν τιους ε δε ται

Α α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Π ρο σθες αυ τοις κα κα Κυ ρι ε προ σθες αυ

τοις κα κα τοις εν δο ο ξοις της γης

Α α αλ λη η η η η η λου ου ι ι

ι α Α α α αλ λη η η η η η λου ου

ι ι ι α Α α αλ λη η η η λου ου

ου ου ι ι ι ι α

Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος

δὲς μὲν ἀργῶς, ἀπαξ δὲ συντόμως

Ἦχος λ π ς Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.3*

δου ο ο ο ο ο Νυ υ υ υ υ υμ φι ι

ο ο ος ε ε ε ε ερ χε ε ε ε ερ χε

ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε εν

τω ω ω με ε ε ε ε ε ε σω ω ω ω

ω ω ω τη η η η ης νυ υ υ υ τη ης νυ

κτος και μα κα α α α ρι ι ο ο ο ο

ος ο δου ου ου ου ουου λο ο ος ον ευ ρη η

η η η η η η σει ει ει γρη η η η η

γο ρου ου ιου γρη γο ρου ου ου ουν τα α α να

α α ξι ι ο ο ο ος δε ε ε ε πα α α α

α α α α α λι ι ι ι ιν ον ευ ρη η η

η η η η η σει ει ει ρα α θυ υ υ υ μου

ου ου ου ιου ρα θυ μου ου ου ουν τα α Bλε πε

ε ου ου ου ουν ψυ υ υ υ χη η η η η η η

η η μου ου ου ου ου μη τω υ υ υ υ υ υ

υ υ πνω ω κα α α α τε ε ε ε νε ε

κα α τε νε ε ε χθης ι να μη η τω ω ω ω

θα α α α να α α α α α τω ω ω ω

ω ω πα α α ρα α α α α δο ο πα α ρα δο

ο ο θης και της Βα σι ι λει ει ει ει ει ει

ει ει ας ε ε ε ε ε ξω ω κλει ει ει ε ε ε ξω ω

κλει ει ει ει ει σθη η η η ης αλ λα

α να α α α α α α α α α νη η η η

η η η η η ψο ον κρα α α α α ζου ου ου ου

- Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι ἁγίου ἢ ἁγίας ...πρεσβείαις τοῦ (ιεράρχου ἢ ὁσίου ἢ ἀθλοφόρου ἢ ἁγίου κτλ.) σῶσον ἡμᾶς.
- Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Τριάδος ἢ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἢ τῆς

Θεοτόκου, συμπληροῦται ὅπως ὁ ἀΐμνος.

- Ἐὰν ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι τοῦ τιμίου Σταυροῦ ...δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς.

τὸ τρίτον

Ἦχος λ π ς Νη —²

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.6*

δου ο Νυμ φι ος ερ χεται εν τω με σω ω της
νυ υ κτος και μα κα ρι ος ο δου ου λος ον ευ ρη σει
γρη γο ο ρουν τα α να ξι ος δε πα α λιν ον ευ ρη
σει ρα θυ υ μουν τα βλε πε ουν ψυ χη η μου μη τω υ
πνω κα τε νε χθης ι να μη τω θα να α
α τω πα ρα δο θης και της βα σι λει ας ε ξω
κλει σθης αλ λα α να α α νη ψο ον κρα ζου σα
Α γι ος Α γι ος Α γι ος ει ο Θε ε ος η μων
δι α της Θε ο το ο ο κου ε λε η σον η

μα α α ας

Συναπτή μικρά

Ἐτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Καθίσματα

Λουκᾶς Λουκᾶ

ἁλληλούια, μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος λ ϝ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.173*

α ια α α α αλ λη η η η η η η η

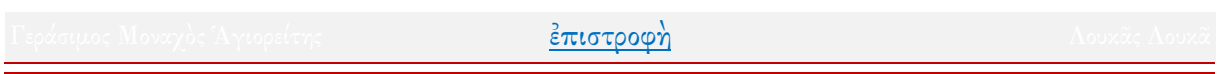
η η η η η η η η η η η η ιη η η η η

η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι ι ϝ ι ι ι ι

ι ι ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.111#

Τον Νυμ φι ο ο ον α δε ελ φοι οι α α γα α

πη η η σω μεν τας λαμ πα δα α ας ε ε α

αυ τω ων ε ευ τρε ε πι ι ι σω μεν εν

α ρε ταις ε εκ λα αμ πον τε ες και αι αι πι ι ι

σται ει ο ορ θη ι ι να α ως αι φρο ο ο

νι ι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ου

ου πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι οι μοι εισ

ε ε ελ θω ω ω ω με ε ε εν συν α αυ τω

ω ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ

φι ος δω ω ω ρον ως Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον

α φθα αρ το ον στε ε φα α α νον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.112#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου ι ε ρεις

και γρα α α α αμ μα τει εις φθο νω ω ω α θροι οι οι

οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι ι

ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η σαν το ο ον Ι

ου ου ου ου ου δα αν ο ο ο θε εν α ναι δω ω ω ως

ἐξ ε ε πο ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το ε λα

α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα α ρα νο ο ο ο

μοι οι οι οι οι οισ λα α οισ τι μοι φη σι ι

ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα γω ω ω

ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω σω ω εις χει ει

ει ρα ας υ υ υ μων της κα τα α κρι ι ι σε

ε ε ε ε ε ε ω ως του ου ου ου ου ου ου του

ρυ υ σαι Κυ ρι ι ε τα ας ψυ υ υ χα α α

α ας η μων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην ^ν _α

Ο Ι ου ου ου ου δα ας τη γνω ω ω ω ω μη η

φι ι ι λα αρ γυ υ υ ρει ^ν _α κα τα του ου

ου ου Δι ι δα σκα α α α α λου ου ο ο ο ο δυ

υσ με ε νης κι νει ει ει ει ται βου λευ ε ε ται ⁶ _α

με λε τα α την πα ρα α α α δο ο ο ο σιν ^ν _α

του ου ου φω ω το ος εκ πι ι ι ι ι

πτει ⁶ _α το σκο ο τος δε χο ο ο ο ο ο με ε ε ε

νος ^ν _α συ υ υμ φω ω νει ει την πα α α α α

σιν ⁶λ πω λει ει τον α τι ι ι ι ι ι ι μη η

η η τον ^γδ ο ο ο ο ο θε εν και αι αγ χο ο

ο ο ο ο ο ο νην ⁶λ α μοι οι οι βη η

η η ην ω ων περ ε ε ε ε δρα ^ηευ ρι ι σκει

ει ο ο ο α α θλι ι ι ο ο ο ος και αι ε

ε πω ω ω δυ υ νον θα να α το ον της αυ του η

η η η η μα α α ας λυ υ υ τρω σαι με ε ρι

δος ^ηΧρι στε ε ε ο Θε ος των πται σμα τωων α φε σιν

δω ω ω ω ρου ου με ε ε ε νος ^ητοις ε ορ τα α

ζου ου σι πο ο ο ο ο ο θω το α α χραν

τον πα α α α α θο ο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄργον εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος Δε

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.23*

Τον Νυμφι ο ο ον α δε ελ φοι οι οι οι

α α γα α πη η η σω μεν τας λαμ πα α δα α ας

ε α αυ τω ω ω ων ε ευ πρε ε πι ι ι σω

μεν εν α ρε ε ταις ε εκ λα α αμ πον τες και αι

αι πι ι ι σται ο ορ θη ι ι ναα ως αι αι φρο ο

ο νι ι ι μοι οι οι οι του Κυ υ ρι ι ι ι

ου ου Πα αρ θε ε ε νοι ε ε τοι μοι οι οι ει

ει σε ελθω ω με ε ε ε εν συν α αυ τω ω ω ω

ει εις του ους γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος

δω ρον ως Θε ε ο ο ος πα σι πα α ρε ε ε ε ε

χει τον α φθα α αρ τον στε ε ε ε ε φα α α α

νο ο ον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.24*

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Β ου λευ τη ρι ο ο ο ο ον Σω τη ηρ πα ρα νο

μι ι ι ι ι ας κα α τα σου ου ου Ι ε

ρεις και Γρα α α α αμμα τει εις φθο ο νω ω ω ω ω

α θροι οι οι οι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο

σι ι ι ι ι ι ι ι αν ε κι ι νη η η σαν

το ο ον Ι ι ου ουου ουου δα αν ο ο ο θε εν α

ναι δω ω ω ως ε ξε πο ρε ε ε ε ε ε ε ευ

ε το ε λα α λει ει κα τα σου ου ου ου τοις

πα ρα νο ο ο ο ο ο μοις λα α οις τι μοι

φη σι ι ι ι πα α ρε ε ε χε ε ε ε τε κα

γω ω ω ω ω υ μιν αυ τον πα ρα δω ω σω εις

χει ει ει ει ει ει ρας υ υ μων της κα τα

κρί λ λ σε ε ε ε ε ε ε ως του ου ου

ου ου ου ου ου του ρυ υ σαι Κυ υ ρι ι ι ε

τας ψυ χα α α α ας η μων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ ϝ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.26*

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ωνων α μην

Ο Ι ου ου ουου δα ας τη γνω ω ω ω ω

μη η η η φι ι ι λαρ γυ υ υ ρει κα

τα του ου ουου Δι ι δα σκα α α α α α α α α

λου ο ο ο ο δυ σμε ε νης κι νει ει ει ει

ται αι βου λευ ε ε ται αι με λε τα α α την πα ρα α

α α δο ο ο ο σιν του ου ου φω ω το ος εκ

πι ι ι ι ι ι πτει το σκο ο ο το ο ος

δε χο ο ο ο με ε ε ε νος συ υμ φω ω νει ει

την πρα α α α α α σιν πω λει ει ει το ο ον

α τι ι ι μη η η η τον ο ο ο ο ο ο

ο ο θε εν και αι αγ χο ο ο ο ο ο νην α

μοι οι οι βη η η η η ην ω ων περ ε ε ε ε

δρα ευ ρι ι σκει ει ο ο ο α α θλι ι ι

ο ο ο ος και αι ε ε πω ω ω ω δυ υ νον θα να α

το ον της αυ του ου η η η η μα α ας λυ

τρωσαι με εριδος Χριστε ε ε ε ο ο ο

Θε ε ος των πταισματος των αφεσιν δω ω ω ρου ου

ου με ε ε νος τοις ε ορτα ζουσι πο ο

ο ο ο θωτο ο α α α χρα α αν τον Πα α α

* θο ο ο ος σου

* θο ο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

κατὰ σύντμησην

Ἦχος Δι' Δι' χ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Τον Νυμφιο ον αδελφοι αγαπη η η

σωμεν τας λαμπαδας αυτων ευτρεεπι

ι ι σω μεν εν α ρε ταις ε εκ λα α αμ πον

τες και πι στει ο ορ θη ι να ως αι φρο νι ι μοι

οι του Κυ ρι ι ου ου πα αρ θε ε ε νοι ε τοι

μοι εισ ελ θω ω με εν συν αυ τω ω ει εις του ους

γα α α μους ο γαρ Νυμ φι ος δω ω ω ρον ως

Θε ε ος πα σι πα ρε χει τον α α α φθαρ τον στε

ε φα α νον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δε Ψ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.33/45*

Β ου λευ τη ρι ον Σω τη η ηρ πα ρα νο

μι α ας κα τα σου ι ε ρεις και γραμ μα τει ει

εις φθο νω α θροι οι σα αν τες δει ει νως εις προ δο σι ι

ι αν ε κι ι νη η σαν τον Ι ου ου ου ου ου δα

αν ο θε εν α ναι δω ω ω ως εξ ε πο ρε ευ ε ε ε

το ε λα λει ει κα τα σου ου ου ου τοις πα ρα νο

ο ο μοις λα α οις τι μοι φη σι ι ι πα ρε ε

ε χε ε ε ε τε κα γω ω υ υ μιν αυ τον πα ρα δω

σω εις χει ει ρας η μω ων της κα τα κρι σε ως

του ου ου του ρυ σαι Κυ ρι ι ε τας ψυ χα α

α ας η μων

Ο Ι ου ου δας τη γνω ω μη η φι ι ι λα

αρ γυ υ υ ρει κα τα του Δι δα σκα α λου ο ο δυ

σμε ε νης κι νει ει ει ται αι βου λευ ε ε ε

ται με λε τα α α την πα ρα α α α α δο ο

ο ο σιν του φω τος ε εκ πι ι ι πτει το

σκο ο ο τος δε χο ο ο ο ο με ε ε ε νος συμ

φω νει τη ην πρα α α σιν πω λει ει ει τον α τι ι ι

ι ι μη η η η τον ο θε εν και αι α αγ χο ο

ο ο ο νην α μοι βη ην ων περ ε ε δρα ευ ρι

ι σκει ο α θλι ι ος και ε πω δυ νον θα α να α τον

της αυ του ου η η μα ας λυ τρω ω σαι με ρι δος

Χρι στε ε ε ο Θε ε ος των πται σμα των α φε σιν

δω ω ρου με ε νος τοις ε ορ τα α ζου σι πο ο ο

ο θω το α α α χραν τον πα α α α α θο ο

ο ος σου το τέλος πα α θο ος σου ου ου ου

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκάς Λουκά

εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος

Ἦχος Δι' Ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.35/47*

Τον Νυμ φι ο ον α δελ φοι α γα πη σω μεν τας

λαμ πα δα ας ε αυ των ευ τρε πι σω μεν εν α ρε

ταις εκ λαμ πον τες και πι στει ορ θη ι να ως αι

φρο νι ι μοι του Κυ ρι ου παρ θε νοι ε τοι μοι εισ

ελ θω ω μεν συν αυ τω εις τους γα α μους ο γαρ Νυμ φι

ος δω ρον ως Θε ος πα σι πα ρε χει τον α φθαρ τον

στε φα νον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἦχος Δι̇ χ̇

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.35/47*

Βου λευ τη ρι ο ον Σω τηρ πα ρα νο μι ας κα τα

σου ι ε ρεις και γρα αμ μα τεις φθο νω α θροι σαν τες

δει νως εις προ δο σι αν ε κι νη σαν το ον Ι ου ου ου

δαν ο θεν α ναι δως εξ ε πο ρε ευ ε ε το ε

λα α λει ει κα τα σου τοις πα ρα νο ο μοις λα οις τι μοι

φη σι πα ρε χε ε τε κα γω ω υ μιν ^χ ^η αυ τον πα ρα δω

σω ω εις χει ρας υ μων της κα τα κρι σε ως του ου ου του

ρυ σαι Κυ ρι ι ε ^Δ ^σ τα ας ψυ χα α α α ας η

^Δ ^σ
μων

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἦχος λ π ς Νη Ξ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μεγάλη Εβδομάς
2004 σ.36/48*

Ο ^σ I ου δας τη γνω ω μη φι λαρ γυ ρει ^Δ ^σ κα τα

του ^σ Δι δα σκα α λου ο δυσ με νης ^Δ ^σ ^φ κι νει ει ται βου

^σ λευ ε ται με λε τα την πα ρα δο σιν ⁶ ^λ ^σ του φω τος εκ πι πτει

το σχο τος δε χο μενος ⁶ ^λ ^σ συμ φω νει την πρα σιν πω λει τον

α τι μη τον ⁶ ^λ ο ο θεν και αγ χο νην α μοι βην ων περ

ε δρα ^Γη ευ ρι ι σκει ο α θλι ος και ε πω ω δυ
νον θα να τον ⁶ της αυ του η μα ας λυ τρωσαι με ρι δος
Χρι στε ε ο Θε ος ^Δ των πται σμα των α φε σιν δω
ω ρου με νος ^Γ τοις ε ορ τα ζου σι πο ο θω το α α
χαν τον πα α θο ος σου ^ν ^Δ τὸ τέλος πα θος σου ου ου ου ^ν ^Δ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Εὐαγγέλιον

Λουκᾶς Λουκᾶ

Διὼδιον

ῶδὴ η΄

ὁ εἰρμὸς

Ἦχος ^Γ Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.346#

Τω δο ο γμα α τι ι τω τυραν νι κω οι ο σι ι
οι τρεις παι δες μη η πει σθεν τες εν τη κα μι νω βλη
θε εν τες Θε ον ω μο λο γουν ψαλ λον τες ευ λο

γει τε τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι

Ρ α θυ μι ι αν α πω θεν η μων βαλ λω με ε θα

και φαι δρ αις ται αις λαμ πα σι τω α θα να τω νυμ

φι ι ω Χρι στω υ μνοις συ ν αν τη σω μεν ευ λο γει

τε βο ων τες τα ε ερ γα τον Κυ ρι ον

Η Αγία καί Μεγάλη Εβδομάς Χρυσάνθου Θεοδοσόπουλου 1985 σ.53#

Ε υ λο γου μεν Πα τε ρα Υι ον και α γι ον

Πνε ευ μα τον Κυ ρι ον

Ι κα νου ου σθω το κοι νω νι κον ψυ χης η η μων

ε λαι ον ε εν αγ γει οις ο πως ε πα θλων μη

θεν τες και ρον εμπο ρι ας ψαλ λω μεν ^π ευ λο γει τε

τα ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον ^π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ων α μην ^π

Τ ο τα λα αν τον ο σοι προς Θε ον ^π ε δε ξα α σθε ε ι

σο δυ να α μον χα ριν ^π ε πι κου ρι α του δον τος

Χρι στου αυ ξη η σα τε ψαλ λοντες ^π ευ λο γει τε τα

ερ γα Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ον ^π

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ^π Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.114#

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου ου με εν τον Κυ

ρι ον

Τ ω ω δο γμα α τι τω τυ υ ραν νι ι κω οι

ο ο σι ι ι ι οι οι τρει εις παι αι δε ε ες μη η η

πει σθε ε εν τες εν τη κα μι ι ι νω βλη η θε εν

τε ε ες Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ω

ω μο ο ο ο λο γου ουουν ψα α αλ λο ο ο ον τε ες ε

ε ευ λο γει ει ει τε τα ε ε ερ γα α Κυ ρι

ι ι ι ου το ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Η τον α χω ρητον Θε ον εν γα στρι χω ρησασα π

και χα ραν τω κο ο σμω ω κυ υ σα σα σε υ μνου μεν

Παν α γι ι α Παρ θε νε π (β')

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι π

Τ οις μα θη ταις ο α γα θος γρη γο ρει τε ε φησας

η γαρ ω ρα η η ξει ει ο Κυ ρι ος α γνο ει ει ει τε

α πο δου ου ναι ε κα στω π

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην π

Ε ν τη δευ τε ρα σου φρι κτη πα ρου σι α Δε σπο τα
 δε ξι οis προ βα α τοι οis με συν τα ξον των πται σμα των
 πα ρι δω ων μου τα πλη θη

Καταβασία

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πά

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
 Εἰρμολόγιον 1903 σ.116*

Η η η το ον α α χω ρη η το ον Θε ε ο
 ον εν γα στρι ι χω ρη η σα α α σα και
 χα ρα α α α α α α α α α α α α α α
 α αν τω ω κο ο ο ο σμω κυ υ υ η η η σα α
 α α σα α σε ε ε υ μνου ου ου μεν Παν α α
 γι ι α α Παρ θε ε ε ε νε ε ε ε

Συναπτὴ μικρὰ
 Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Ἐξαποστειλάριον

Λουκάς Λουκᾶ

Ἐξαποστειλάριον

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Γα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.201#

Τον νυμ φω να σου βλε ε ε πω ω ω ω ω Σω

τηρ μου κε κο σμη με νον και εν δυμα ουκ ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω ι να εις ελ θω ε

εν α αυ τω λαμ πρυ νο ον μου τη ην στο λη

ην της ψυ χης Φω το δο τα και σω ω σο ον

με τὸ γ' Φω το δο τα και σω σον με ε ε ε ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.14*

Τ ον νυμ φω να σου βλε ε ε ε πω ω ω ω
 ω Σω τηρ μου κε ε κο σμη με ε ε νον και
 εν δυμα ουκ ε ε ε ε ε χω ω ω ω ω ω
 ι να εισ ε ελ θω ε εν αυ τω λαμ πρυ
 νον μου τη ην στο λην της ψυ χης Φω το δο
 τα και σω ω σον με

Αἶνοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματᾶριον 1905 σ.39#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον ^{π q} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν

ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις

υ ψι ι ι ι στοις ^{π q} σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π q}

[Αἰνεῖτε ἀργόν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του ^{π q} αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι

αι Δυ να α α μεις α αυ του ου ^{π q} σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π q}

[στιχολογία αἰων](#)

[στιχηρά ἰδιόμελα](#)

Π α α α α α α α σα α α πνο η η η

η η η η η π αι νε σα α α α α α α

τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ον π αι νει ει λει ει ει ει τε π

το ον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι λι ι ι ι ον

εχ τω ω ω ω ω ου ου ου εχ των ου ρα

νω ω ω ω ω ω ω ω π αι νει ει ει ει ει τε

ε ε αυ το ο ο ο ο ο ον π εν τοι οι

οι οι οι οισ υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι

στοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι σ οι οι πρε ε ε

ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω π q

Αἰνεῖτε...

Ἦχος q Πα

Πανδέκτη-Ὁρθρος
1851 σ.523*

α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ο ον π q πα α α α α α αν

τες οι οι α α α α α α γ γε ε ε λε ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου ^π αι νει ει ει ει τε ε ε ε ε
 αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον ^π πα α α α α
 α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις
 αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε
 ε ε ε λε ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω
 ω ω ω ω ω ιω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ^π

[στιχολογία αἰων](#)

[στιχηρά ἰδιόμελα](#)

Γεωργίου Παιδεστηνοῦ

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Παιδεστηνοῦ
 Ἡ Αγία και Μεγάλη Εβδομάς
 1884 σ.22#

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι ι

ι ον ^{π q} αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν ου ρα α

νω ω ω ν ^η αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι

ι ι ι ι ι ι στοις ^{π q} σοι πρε ε ε πει υ υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ^{π q}

[Αινεῖτε ἄργόν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου](#)

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι οι

οι α α α αυ του ^{π q} αι νει τε ε α αυ τον πα σαι +

αι δυ να α α μεις α αυ του ου ου ^η σοι πρε ε ε πει

υ υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω ω ω

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος 4^ο Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.15*

Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα α τω το ον
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι
ον εκ τω ωων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ
το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε
ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Αἰνεῖτε ἄργόν Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει

ει τε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μεις α αυ

του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω

Θε ε ε ε ω π q

[στιχολογία αΐων](#)

[στιχηρά ιδιόμελα](#)

ιδιόμελα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη

Ἦχος 4 Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.159#

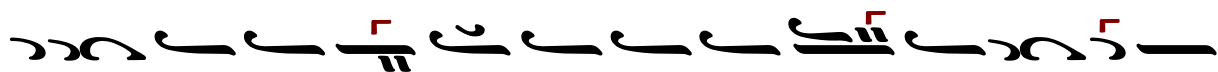
Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του αι νει τε αυ τον κα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του π q

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωωνσου πως εισ ε λευ σο

μαι ο α να α α ξι ι ι ι ος ε α π q 6

αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ειν ει ει εις

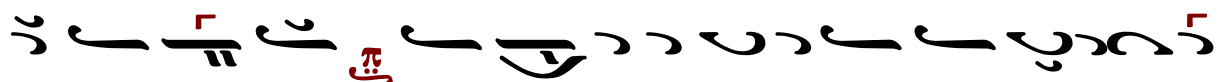
το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ωων

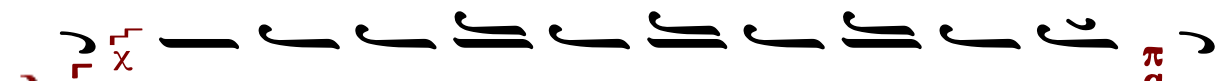
αγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο

ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

εν ταις λαμ προ τη σι των α γι ωωνσου πως εισ ε λευ σο
 μαι ο α να α α ξι ι ι ι ος ε α
 αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θει ειν ει ει εις
 το ο ον νυμ φω να ο χι των με ε ε λε
 ε εγ χει ο τι ουκ ε ε ε στι ι ι του ου γα α α
 μου και δε σμι ος εκβα λου ου ου μαι υ πο τω ωων
 αγ γε ε λων κα θα ρισον Κυ ρι ε τον ρυ πο ο
 ον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω
 ως φι λα α α αν θρω ω ω ω προς

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτημαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ

πα α δα α την εξ α α α ρε ε ε ε των και νε

α νισιν ω μοι ω θην μω ω ραις εν και ρω της ερ γα

σι ι ι ι ας ρεμ βο ο ο ο με ε ε ε νος

τα σπλαγ χνα των οι κτιρ μω ω ων σου μη κλει ει σης

μοι Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα ας

μου τον ζο φε ρο ο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α

να α α α στη η η η σον και ταις φρο νι ι μοις

συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις

νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα

α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων

τω ων α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι

ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Ο της ψυχης ραθυμια νυστα ααξας ου

κεκτημαι Νυμφιε Χριστε και ομενην λαμ

πααδαατην εξαααρεεεετων και νε

ανισιν ωμοι ωθην μωωραις εν καιρω της εργα

σι ι ι ι ας ρεμβοοοο μεεεεενος

τασπλαγχνατων οικτιρωων σου μη κλειεισης

μοι Δεεεσποτα αλλεκτινααξαας

μου τον ζοφεροοοον υυυυπνον εξα

νααααστηηηησον και ταις φρονιιμοις

συν εισ α α γα α α γε ε ε παρ θε ε νοις εις

νυμ φω ω ω ω να το ον σον ο που η η χος κα θα

α ρος ε ο ορ τα α α ζο ο οντων και βο ων

τω ων α α πα α αυ στω ως Κυ ρι ε ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Ἦχος Πα

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.161#

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και α

α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ ψα αν το ος το τα α α α λα α α αν

τον π την κα τα κρι σιν α κου σα α σα ψυ υ χη μη

κρυ υ πτε ε λο ο ο γο ον Θε ε ε ου κα τα γ γε ελ

λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ του π ι να πλε

ο να ζου ου σα το ο ο χα ρι ι σμα α ει εις ελ θης

εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι ου ου σου ου 6 λ

* ρι ι ου ου σου ου ου ου ου 6 λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη

Ἦχος ᾠ Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.436*

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^{π ρ} αι νει τε αυ τον ^{χ π ρ} κα τα το πληθος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^{π ρ}

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των Α γι ωων σου ^{π ρ} πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος ^{π ρ}

^Δ
ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις

το ο ον νυμ φω ω να ^π ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου ^π και δε σμι ος εκ βα λου ου μαι υ πο ο

τω ωων Α γ γε λων ^π κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου ^π και σω σον με ω

ως φιλ α α αν θρω ω ω ω προς

π^q

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα

τὸ αὐτὸ

εν ταις λαμ προ τη σι των Α γι ωων σου πως εισ ε

λευ σο μαι ο ο αν α α α ξι ι ι ι ος

ε αν γαρ τολ μη η σω συν εισ ελ θειν εις

το ο ον νυμ φω ω να ο χι των με ε ε λε

ε εγ χει ο τι ουκ ε ε στι ι ι του ου γα α α

μου και δε σμι ος εκ βα λου ου μαι υ πο ο

τω ω ω ν Αγ γε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε τον

ρυ πον τη η ης ψυ χη ης μου και σω σον με ω

ως φιλ α α α αν θρω ω ω ω προς

Ἦχος Δι

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.437*

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε

των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις

εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγ χνα των οι οι

κτιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα α ας μου τον ζο φε

ρο ο ον υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α

στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ

α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να

το ον σον ο που η η χος κα θα α ρος ε ο

ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

ει νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

τὸ αὐτὸ

Ο τη ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου

κε κτη μαι νυμ φι ι ε Χρι ι στε και ο με νην

λαμ πα α δα α την ε εξ α α α α ρε ε ε ε

των και νε α νι σιν ω μοι ω θην μω ω ραις

εν και ρω της ερ γα σι ι ι ι ας ρε εμ βο ο

ο ο με ε ε ε νος τα σπλαγχνα των οι οι

κτιρ μω ων σου μη κλει ει σης μοι Δε ε ε σπο

τα αλλ εκ τι να α ξα α ας μου τον ζο φε

ρο ο ον υ υ υ υ υ πνον εξ α να α α α α

στη η η η η σον και ταις φρο νι μοις συν εισ

α γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω ω ω ω να

το ον σον ο που η η χος κα θα α ρος ε ο

ορ τα α α ζο ο ον τω ων και βο ων των α α

πα α αυ στω ως Κυ ρι ε δο ο ο ξα α α α

σοι

Ἦχος Πα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ ψαν το ος το τα α α α λα α α αν

τον την κα τα κρι σιν α κου ου σα α σα ψυ υ

χη μη κρυ πτε λο ο γο ον Θε ε ε ου

κατ αγ γε ελ λε τα θαυ μα α α σι α α α α αυ

του ^π9 ι να πλε ο να ζου σα α το ο χα ρι ι

σμα εισ ελ θης εις την χα ρα α αν του Κυ υ ρι

ου ου σου ου ⁶λ * ρι ι ου ου σου ου ου ου ου ⁶λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⁴9 Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.29*

α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^π9 αι νει τε αυ τον ^λπ ⁹ χα τα το πλη θος της με γα

λω συ υ υ νη ης α α αυ του ^π9

ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ε αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ο χι των

με ε ε λε ε εγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ω ωναγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε

τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω πος

αι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ι ω και αι κι

θα α α α ρα το αυτό

Ε ν ταις λαμ προ τη σι των α γι ι ω ωων σου

πως εισ ε λευ σομαι ο α α να α α ξι ι ι

ος ε α αν γαρ τολ μη η σω συν ει σελ

θειν ει ει εις το ο ον Νυμ φω ω να ο χι των

με ε ε λε ε εγ χει ο τι ουκ ε στι ι ι του ου γα

α α μου και αι δε σμι ι ος εκ βα λουμαι υ πο ο

ο τω ω ωναγ γε ε λων κα θα ρι σον Κυ ρι ε

τον ρυ πον τη ης ψυ υ υ χη η ης μου ου και σω

ω σον με ως φι λα α αν θρω ω ω προς

Ἦχος Δι

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαι αις και αι αι ορ γα α

νω

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλαγγχνα α

τω ων οι κτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

α ζο ο ον τωων και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

ει νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εκ κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ υ υ

ρι ι ι ον

Ο της ψυ χης ρα θυ μι α νυ υ στα α α ξας ου κε

κτη μαι Νυμ φι ε Χρι ι στε και ο με νην λαμ πα δα

την εξ α ρε ε των και νε α νι σιν ω μοι ω ω

ω ω θη ην μω ραις εν και ρω της ερ γα σι ι

ι ας ρεμ βο ο ο με ε ε νος τα σπλααγγνα α

τω ων οι κτι ι ιρ μω ωων σου μη κλει ει σης μοι

Δε ε ε σπο τα αλλ εκ τι να α ξα α ας

μου τον ζο φε ρο ο ον υ υ υ πνον ε ξα να

α α στη η η σον και ταις φρο νι μοις συν ει σα

γα γε ε ε παρ θε ε νοις εις νυμ φω να τον σον

ο που η η χος κα θα ρος ε ο ο ο ορ τα α

α ζο ο ον τωων και βο ων των α α πα α αυ στω ως Κυ

ρι ι ε ε δο ο ο ξα α α σοι

Ἦχος Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.31*

Δ ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι υι ω και

α α γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υ υν και α α α ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νω ων α α α α μην

Τ ου κρυ ψα αν τος το τα α α λα α α αν τον

την κα τα κρι σιν α κου σα α α σα ψυ υ χη μη η

κρυ υ πτε ε λο ο ο γον Θε ε ε ου ^πκα

τα αγ γε ε λε τα θαυ μα α α σι α α αυ του ^π

ι να πλε ο να ζου σα το ο ο χα ρι ι ι σμα ει

σε ε ε ε ελ θης εις την χα ρα ααν του Κυ υ ρι ου

ου σου ου ου ου ου ⁶_λ

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης

Σοὶ δόξα πρέπει

Λουκᾶ Δυνατά

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν

Παναγιώτη Κηλτζανίδη

ἰδιόμελα

Ἦχος λ̣ π̣ Πά

Παναγιώτη Κηλτζανίδη
Τριῶδιον 1886 σ.161#

Δευ τε πι στοι ε περ γα σω ωμε ε θα προ ο θυ υ μως

τω ω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις δου λοι οι οις

το ον πλου ου ου τον και α να λο ο γω ως ε ε κα α

στος πο λυ πλα σι α σομεντο της χα α ρι ι ι τος τα α

α λα α α αν τον ο μεν σο φι ι α α αν

χο ο ο μι ι ει ει ει τω δι ε ε ερ γων α

α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ ο ο τη

το ος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω κοι

νω νει τω δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η η τω

και σκορ πι ζε τω τον πλου ου ου τον πε ε νη η η σιν

α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα α νει ει ον

πο ο λυ υ υ υ πλα σι α α α α σω ω ω ω

μεν και ως οι κο νο μοι πι στοι της χα ρι ι τος δε σπο

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
τι κης χα α ρα ας α ξι ι ι ω θωω ω ω μεν αυ

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
της η μα α ας κα τα α α ξι ι ι ι ωωω

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ωςφιλα α αν θρωω ω ω

—υιιι—
πος

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—υιιι—
ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γησοντους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελ θης εν δο ξη μετ αγ γε λι κω ων δυ υ

να α με ε ων και κα θι σης εν θρο νω Ι η σου δι

ι α κρι ι ι ι σε ε ε ε ως μη μεποι μη ην

α γα α θε ε δι α α α χω ω ω ρι ι ι ι σης

ο δου ουους δε ε ξι ι ι α ας γαρ οι οι οι

δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν αι αι αι ευ ω ω ω

νυ υ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι φοι οισ με τον τρα

χυν τη α μαρ τι ι ι α α συν α α α πο λε ε ε ε σης

αλ λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη σα α ας προ ο

βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω ω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα α

ας α αν θρω ω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς ε

στι α σιν πνευ μα τι κην του ου ου νυμ φω ω ω νο ο ο ος

σου την δυ σει μονα μου μο ορ φην των πται σμα τω ων

α πα αμ φι ι ι α α α α σον τη μεθ ε

ξειτων πα α α θη μα α α τω ω ω ων σου και στο

λη ην δο ο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της ση ης ω

ω ω ραι ο ο ο τη η η η τος δαι τυ μο να α

α φαι αι δρον α να δειξον της βα σι λει ει ει α α

α ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Ἦχος Γα

Παναγιώτη Κηλιτζανίδη
Τριώδιον 1886 σ.164#

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω ναας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην **η**

Ι δου σοι το τα λαν τον ο Δε σπο ο ο ο της εμ

πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου φο ο

ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

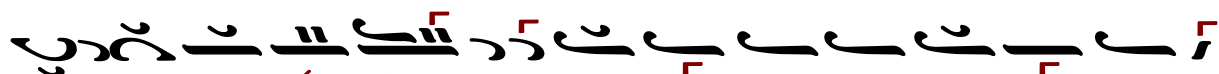
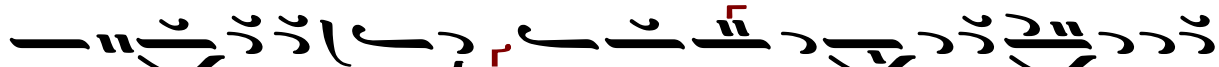
σμα α **η** δα νεισαι τω δε δω ω κο ο ο τι ι δι

α α α α δος πτω ω χοις και κτη ησαι φι ι ι ι

λο ον τον Κυ ρι ο ον **η** ι ναστης εκ δε ξι ι ων α αυ

του ο τααν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη η **η** και

α κου σης μα κα ρι ι ι ι α ας φω ω ω νης

 εισ ελ θε δου ου ουου λε εις την χα ρα α α αν

 του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α α ξι ι ω σο ο ονμε

 Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν τα α δι α το με ε

 ε γασουου ε ε ε λε ε ε ος

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Γεωργίου Βιολάκη

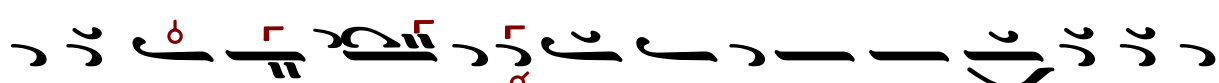
ιδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.438*

 Δ ευ τε πι στοι επ ερ γα σω ω με θα προ ο θυ

 υ μως τω ω Δε σπο ο ο ο τη νε μει γαρ τοις

 δου ου λοι οι οις το ον πλου ου ου τον και α να λο

 ο γως ε ε κα α α στος πο λυ πλα σι α σω μεν το

της χα α ρι ι τος τα α α λα α α αν τον ο

μεν σο φι αν κο ο ο μι ι ει ει τω δι ε ερ γων

α α γα α α θων ο δε λει τουρ γι αν λα

αμ προ τη η τος ε ε ε πι ι ι τε ε λει ει ει σθω

κοι νω νει τω δε τω λο ο γω πι στος τω α μυ υ

ει τω και σκορ πι ξε τω τον πλου ου ου τον πε νη

η σιν α α α αλ λος ου τω γα αρ το ο δα νει ον

πο λυ υ υ πλα σι ι α α α α σο ο ο ο μεν

και ως οι κο νο μοι πι στοι της χα α ρι ι τος δε

σπο τι κη ης χα α ρα ας α ξι ι ω θω ω ω ω

μεν αυ της η μα ας κατ α α ξι ι ι ι

ω ω ω ω σον Χρι στε ο Θε ο ος ω ως φιλ α α αν θρω

ω ω ω προς

Ε ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ευ φραν θει η μεν ανθ ων η με ρων ε τα πει

νω σας η μας ε των ων ει δο μεν κα κα και

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης εν δοξη μετ Αγγελοις
δυναμεων και καθισης εν θrono
ησου διακριτις σε εεεως
μη μεποιμηνην αγαθεε διααχωριι
ισης οδου ους δεξιι ααας γαρ οι
οι οιδας διεστραμμεναι δε εις ιναι ευ
ωω νυ υ υ υ μοι μη ουν ερι ι φοι
οι οις με τον τραχυν τη αμαρτιιι αα συν
ααπολεεεεσης αλλ αυτοις εκ δεξιων

συν α ριθ μη σα α ας προ ο βα α α τοις

σω σον με ω ως φιλ α α αν θρω ω ω ω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι ος πα ρα παν τα

α α ας α αν θρω ω πους ο συγ κα λε σας η μας προς

ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου νυμ φω ω ω νο ο

ο ος σου την δυ σει μο να μου μο ορ φην των πται

σμα των απ α αμ φι ι ι ι α α α α σον τη

μεθ ε ξει των πα α αθη μα α τω ω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο ο σμη η η σας της

ση ης ω ω ω ραι ο ο ο ο τη η η η τος δαι

τυ μο ο να φαι αι δρον α να δει ξον της βα σι λει

ει ας σου ου ως ε ε ευ σπλα α α αγ χνος

Ἦχος Γα

Γεωργίου Βιολάκη
Τριώδιον 1899 σ.442*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην ⁷

1 δου σοι το τα α λα αν τον ⁸ ο Δε σπο ο ο ο

της ε εμ πι ι στε ευ ει ει ψυ χη η η μου ου ⁷

φο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι

σμα α ⁷ δα νει σαι τω δε ε δο κο ο ο τι ι ^{π 9}

δι α α α α δος πτω ω χοις και κτη η σαι φι ι ι

ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ⁷ ι ναστης εκ δε ξι ι ων α

αυ του ου ο τα αν ε ελ θη η εν δο ο ο ξη

η ⁷ και α κου σης μα α κα ρι ι ι ι ι α ας φω

ω ω νης ⁷ εισ ⁸ ε ελ θε δου ου ου ου λε εις την

χα ρα αν του ου ου Κυ υ ρι ι ι ι ου ου σου

αυ της α ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η

θε ε εν τα α κα τα το με ε ε γα α α

σου ου ε ε ε ε λε ε ε ος

ε ο ο ο ος

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἰδιόμελα

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδόμας 1969 σ.32*

Δ ευ τε πι στοι ε περ γα σω ω με ε ε θα προ ο

θυ υ μως τω Δε σπο ο ο τη νε μει γαρ τοις

δου ου λοι οι οις τον πλου ουου τον και α να λο γως

ε καστος πο λυ πλα σι α α α α σω ω ω μεν

το της χα α ρι ι ι τος τα α α λα α αν το

ο μεν σο φι αν κο ο ο μι ει ει ει τω δι ε ερ

γων α α γα θων ο δε λει τουρ γι αν λαμ προ

τη τος ε ε ε πι ι ι τε λει ει ει σθω κοι νω νει τω

δε του λο γου πι στος τω α μυ υ η τω και σκορ

πι ζε τω τον πλου τον πε ε ε ε νη η σιν α α

αλ λος ου τω γαρ το ο δα ανει ει ον πο λυ πλα

σι α α α α σω ω ω μεν και ως οι κο νο μοι

πι στοι της χα α ρι τος δε σπο τι κης χα α ρα ας

— ϛι ω θω ω ω μεν αυ της η μα ας κα

τα ξι ι ι ι ω ω ω σον

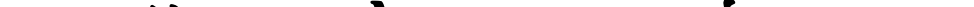

ω ως φιλα α αν θρω ω ω προς

 ν ε πλη σθη μεν το πρω ι του ε λε ους

σου Κυ ρι ε και η γαλ λι α σα με θα και

 ευ φραν θη μεν εν πα σαις ταις η με ραις η μων

ι δε ε πι τους δου λους σου και ε πι τα ερ

γα σου και ο δη γη σον τους υι ου ου ους α α α αυ

των

Οταν ελθης ενδοξη μεταγγελι κωων δυ
να με εων και καθισης εν θρονω Ιη σου ου ου δι
ακρι ι ι ι σε ε ε ως μη μεποι μην α γα α
θε ε διαχωρι ι ι σης ο δου ους δε ξι
α α ας γαρ οι οι οι δας δι ε στραμ με ναι δε ει σι ιν
αι αι αι ευ ω ω ω νυ υ υ μοι μη ουν ε ρι ι
φοι οισ με τον τραχυν τη α μαρ τι ι ι ι ι
α α α α συν α πο λε ε ε σης αλ
λα τοις εκ δε ξι ων συν α ρι θμη η σα α ας

προ βα α α τοις σω σον με ω ως φι λα α αν θρω ω

ω προς

Κ αι ε στω η λαμ προ της Κυ ρι ου του Θε

ου η μων εφ η μας και τα ερ γα των χει ρων η

μων κα τευ θυ νον εφ η μας και το ερ γον των χει

ρων η μω ων κα τε ευ θυ υ υ νον

Ο Νυμ φι ος ο καλ λει ω ραι αι αι ο ος

πα ρα πα αν τα α ας αν θρω πους ο συγ κα λε σας

η μας προς ε στι α σιν πνευ μα τι κη ην του ου ουνυμ φω

ω ω νο ο ος σου την δυ σει μο να μου μορ φην

των πται σμα των α παμ φι ι ι ι α α α σον τη

με θε ξει των πα α αθη μα α τω ω ων σου

και στο λην δο ο ξη η ης κο σμη η σας της ση ης ω

ω ωραι ο ο ο τη η η τος δαι τυ μο να α

α φαι δρον α να δειξον της βα σι λει ας σου ουως

ε ε ευ σπλα α αγ χνος

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μ.Εβδομάς 1969 σ.35*

Δ ο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι ω και α γι ι ω

ω ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω να ας

τω ων αι αι ω ω ω ω νω ων α μη η ην ^η

δου σοι οι το τα α λα αν τον ^Δ ο Δε σπο ο ο

ο ο της εμ πι ι στε ευ ει ψυ χη η η μου ου ^η

φο ο ο ο ο ο βω δε ε ε ε ξαι αι το χα ρι σμα

α ^η δα νει ει σαι τω δε ε δω ω κο ο ο τι ι ^π

δι α α α α α δος πτω ω χοις ^Δ και κτη σαι φι ι ^μ

ι ι λο ον τον Κυ ρι ο ον ^η ι να α στη ης ε εκ

δε ξι ι ων α α αυ του ^Δ ο ο τα αν ε ελ θη εν δο

ο ο ξη η ^η και α κου ου ου ου ου σης μα κα ρι

ι ας φω νη ης ^η ει σελ θε δου ου ου ου ου λε εις την

χα ρα α ααν του ου Κυ ρι ου σου ου αυ της α

ξι ω σο ο ο ον με Σω ω τηρ τον πλα νη η θε ε εν

τα α δι α το με ε ε γα α σου ου ε ε ε

ε λε ε ε ο ο ο ος